

ית:

עין משפט
גר מצודה

קָנַח א מ"י כ"ח מה' ו
גולה ואברהם ה' ו
ועיין בהשגות ובמ"מ סמג
פסין עד טו"ש"ע אה"ע ס'
קנא ספיק א וע"ש:
קס ב ג ד מ"י פ"ג
מלכות נירושין ה'
ט י יח ועיין בהשגות
ובמגיד משה סמג פסין
מח טו"ש"ע אה"ע שס ס'
קלנ ספיק ד וע"ש:

רבינו חננאל

בעיר אחת עבר אברהם
עובר משכעתי אברהם
עובר אברהם ומצבני כינא
והוא שלח חוקים ואציל
השמייתים מצותיו וכן
אמר דאברי אלה הדור
כינא ואציל ודחוקו
דא לא יסבין שיירת
המן יורא יורא יורא
אברייא ושמע ונתן
המביט נט אבד ממנו וכן
השמיים עשיתם בזה מיני
אצמיונין לבחור דבר
אין מסתבר וכל דאברי
בתרא נתן כינא ואציל
אציל וכל החוקים של
אין כל שמען עני אחת
לא נהר ופלגא דרבר
מדחונין עשיתם דפשיט
יניה רבא כל מקום
של החוקים של יוסף
כל שמען עני אחת
יחיו רבא עובר ושמך
דא רתי כל עשה
ביד היה זה יחיו ולא
סלק שפעתא עטמא
דא לא אוקמא ר
יחיו מכן אמר עירם
מיעל לא התמל אמר
על נט אחד של יוסף
כל שמען וכן רבא
דוא בתרא אוקמא כנן
דאמר (וערעם) קי נט
צער דא מלתי שרא
יחיו מביחא אבי נט
עקמל לא מכלל דשירא
דא לא שינא ארסכא
דוא ואציל דעבר עובדא
משכעתי אהר אהר
דעבר דאחריאל לא עבר
דוחיה וכל אהר גאט

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

חיישינו לשני שורר. וא"ת א"כ לרב הוגא היאך יגרש כל אדם את אשתו לר"מ דליתו מוסח מחובו כיון דחיישינו לשני שורר וי"ל כיון דלא הוזכרו היו שפיר מוסח מחובו ומ"מ כשנפל חיישין: **נפח** דק ואשבה ב' מעשה ב"ד הרי זה יחיד.

פרש"י דההוא גיטא הוה כתיב ביה
הנפק ופשיטו ספיר ממחרי דמעשה
ב"ד יחזיר אף מה שפירס כשנפל מן
השלים קשה דלכ"מ כיה מועיל להנפק
כיון שלא נא ליד האשה עדיון דאם
יש לחוש לנמלק בלא הנפק הכי נמי
יש לחוש להנפק ומו דבעל לא מקיים
גיטא וי"ל דלא כתיב ביה הנפק ממיר
שנפל מן האשה ופולחא איתו אמרי
ואומרת שהוא שלה וקא פשיט דיחזיר
ולא חיישין שמה משקרת ומאסה אחת
נפל אע"ג דהשיירות מנזיות כיון דלא
הוחזקו כמו בנפשה ב"ד דיחזיר
ואע"ג דלשטחא ב"ד דהשיירות
מנזיות ולא חיישין שמה מחזר נפל
כיון דלא הוחזקו ולי מיייר שהשלים
שאלו לגרס דהא האשה י"ל דלא
כתיב ביה הנפק ומכיון נמי שפיר
כיון דנמעשה ב"ד יחזיר דלא חיישין
לנמלק דיכין שכתוב בו הנפק ודאי
נעשה הולאה דלוח לא מקיים טערא
דמארימין לקמן בפרקין (דף ק"ו) ולא
חיישין עין שמה מחזר נפל אע"ג
דהשיירות מנזיות כיון דלא הוחזקו
בההוא גיטא נמי דלשטחא שהשלים
שאל הגט ולא שייך לומר נמלק
כיון שהגט נפל השלים דלון כיול
בבעל הגט שלא בפני השלים ולא
ניחוש כמו כן שמה מחזר נפל אף
על גב דהשיירות מנזיות כיון דלא
הוחזקו ולי"א אבי דלמור פ' האשה
ששלה (גימור דף קטו: ופס) דחיישי
למרי יתקא אפי' לא הוחזקו ומקיי
ליה ממתימין דכל מעשה ב"ד הרי
זה יחזיר וי"ל דמוקי לה דלשטחא
חוק לב"ד שאין השיירות מנזיות כיון
כיון דלא לגבי מרי יתקא לא שייך
לפלוגי בין מנזיות לשאין מנזיות
לדעולס יש להסתפק בילקא מעיר
אחרת כמו מעיר זאת או נמי מוקי
מחרי דלשטחא ב"ד ויפרי הכי לא
חיישין לאחר כיון שזה האיש שאל
גט וידעין שאבד גט ואין אנו
מכירין אחר אין לחוש שמתחת נפל
ונפל ממנו כמו כן כאן אבל התם
אין אנו ודעוסי איהו יתקא מת אחס
מעיר זאת או מעיר אחרת:

ועדים נעדים קא מש
 (ה) כנון דקא אמר נס
 פלונית ודוקא בצד א
 בעלמא לא רב אשי
 אי דאורייתא אי דרס

מיון דנאמן לומר גרסאיה דאחור פרק י"ט נחמין (כ"ג דף קל"ג) א
והתם מגורשת מכאן ולהבא הו"ל ויבדיל לגרשה אבל הכא שאומר
נאמן להבא וחזיר לנשה דקמתי היינו בעדים ותתגרש זו
מעולם א"א חתמנו א"א ק"ל נ"ט אחד כ"ו' ואומר הכעל שהוא

שמואל עלו אלל אלט חוששין שמה מחזקת נפל ועמה שער
 ייהא נחמן ליחוס שמה מחזקת חממו ולא חזק וי"ל דקף כן עדידי
 אומר שמואל שני לפי שסבור שאלא אינד אחר שני רב הול נלן ארן
 רק על גט אחר שני יוסף בן שמעון במיד לא יספקר אס חממו
 כספריס ארזים שפריס אלל על שני אחר שני יוסף בן שממו
 ראו החממיה שגלס שגלס איה ליה לחממיה מה

יחיד לתן מרובה כגון דקאמרי עדים. התחמסו נו, מעולם לא התחמנו אלא על גט אחד
והאבי צדד אותם פלגות. דבר שכן מנסה קצין עזוב מרוב חשדנות. מספקא ליה סימנא
אש נמי מספקא ליה, הולך באיור שש אף לא תסמין קאמפני בעלמא. למה תסמין דענין ומסמ
התורה ואולי דלא אחר קסבר סימנן דענין, וזמנא

חיישינן לשני שירי. אע"פ שבא אחד לפנינו ואמר ממני נפל ופולגי היה משלחו לאשמו יודעין אנו שאין שם צבא שני אנשים ששמותיהן שוין חיישינן שמא שירי אחרת יש ויש בה יוסף בן שמעון אחר: ואמר ליה רב חסדא לרבא גרסינן: כל מעשה כ"ד

היה זה יחזיר. כל מילתא דלמא לבי
לקיים דלינא למחשך למנאך עמין
בנא לימא דהוה ויהי יחזיר וזה מקום
שנא היה ולקו הונא שם: **שמיטת.**
דנענין תרמי והכא חדא הוא דהוא
ואכשריה: **היכא דמוכני כיסג.**
דשירות מנזיות שם לבא ולקט
ואדריה משום דלא הוחזקו שני יוסף
כן שמעון דנר שחנכר שני ולא
חישין לימר ים עיר אחרת שמה
כו: **ואיכא דלמרי היכא דפרו**
כיסג. כמי המשה שם נמלא הבג.
ומא כשעמיה הוחזקו שני יוסף
וכן שמעון דנר שחנכר שני ולא
ואכשריה דמקום שנמלא בו לא היו
שיירות מנזיות: **שנמלא רבה.** דלמר
שניא לרומא דמנעין דגיטין
אמתי דמיקין: **לא אמר כר' וירא.**
דרכא אמתי אכשריה: **דמנעין**
אלימא ליה לאקשוי. משום דהיא
עיקר ים מימה כסומרות וזאת וז
ורין לחור שמיטתו דילוי ברייתא
אין ליומר אינה עיקר רבי לא שנאה
רבי חייא מניין לו: **ולעולם דקיימא**
לן שנמלא לאלתר. ואם לאו פסול
שמה אינו של זה. אבל ברייתא איכא
לשני הכי דכיון דמנא כהניא יחזיר
לנאס היה ליה לפלוגי בין לאלתא
לן לומר מרובה דלא דלמא למנעין
דהם לא יחזיר מנא ומדוקא הוה
דיק יחזיר היכא דלמר תו ויפין דלא
תנא יחזיר לא היה ליה לפלוגי:
אפסכסא אכראי. שאין השירות
מנזיות: ר' ירמיה אמר. הא דקתני
יחזיר כגון דלמר עדים החתומין
בו מעולם לא חתמנו כו: **ודוקא**
כלד אום פלוגי. דהוה ליה סימן
מוכה. ואפילו לא סימנא לימר גבי
חזרת אכדיה כסמין דלנעיה
לקמן (דף סו.) דלורייתא או דרבנן
אפילו פשטת סימנין דרבנן ים לקמן
על סימן מוכה מה למשיך אשת
איש **מספקא ליה לרב**
אשי סימני. שמהיין כהן אכדיה
אי דלורייתא היא ואפילו כהן
דלורייתא סמין אסימן כל דהו:
אי דרבנן. ודוקא באכדיה שהפך
כ"ד הפקר אבל במדי דאיסורא לא
סמין. ואי קשיא מינא הכי קסבר
סימנין דרבנן ונפשוט בעין
ללקמן לאו פירכה היא דמנא
דשטא ליה אי נמי מספקא ליה
אית עליה למיסר מספקא:
אירכס

ולו נפל מאחר נחזיר לה לראיה בעלמא וי"ל דנאמן לימר גרשימה
 דאסכבר גרשה זמנא הכחוב בגט כמו שאינו נאמן לתפרע כך אינו
 מודה זו ולא חיישין שמה מאחר נפל ואפילו לזמן מרובה:
 וזו יוסף וז"ל והלא כשאין העדים אומרים כן אינו נאמן לימר

הוא אומר: "אם אתם רוצים לראות את המלך, אתם חייבים ללכת למדבר".

שֶׁל יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעוֹן. וְאִתּוֹ חֲמֵשׁ לֵאשׁוֹת הַחוּצוֹת. בְּכֹר דָּקָא אִמְרַי. הֵיא שְׁמִית אֶמְרַי
 אִי דְרֵאדְרִימִית אִי דְרֵבְנִי. אֵלּוּ הַלְּהִרְנִי מִלְּטוֹ מִלְּטוֹ (ב). מִשְׁתַּחֲוִיִּים הִלְכֵי מִשְׁתַּחֲוִיִּים וְעֵצֵי
 אֵלּוּ הֵמָּה דְּמִי בְּנֵי לִסְמִיעֵי. דְּסִפְרֵי בִּיד סִפְרֵי. וְעֵשֶׂתוֹת דְּהִקְרִינֵת הֵם מִפְּרֵי. אֲלֵל לְמִשְׁרֵי אִשְׁרֵי
 אֵלּוּ הֵם. וְחֵסֶה אֵל מִנֵּי לְמִשְׁעֵי דִּלְי וְנִי חֲסִפֵּה לֵיהּ קִסְרֵי מִשְׁפָּחֵי. (גס.)

מסורת הש"ס

(א) ולקמן כ: גיטין ס: כ"ב
קטנ: (ב) ולעיל ס: לקמן
(ג) א רש"ל ח"ג (ד) גיטין
ס: (ה) גיטין ס: א
(ו) ולקמן ס: חולין ע"א:
(ז) ועיי' ח"ס' יבמות קטו:
ד"ה יתקן, (ח) ז"ל של
רש"י

מוסף רש"י

[illegible]